aspirații

NR. 12 2010

Campionatul de fotbal fete din Școala "Alexandru Vaida-Voevod" organizat de Clubul Civic "Avant-Garde".

p 41

SUB SEMNUL LUI
MIRCEA ELIADE

Dacă crezi că educaţia e scumpă, aşteaptă să vezi cât te va costa ignoranţa… Nu e mai puţin absurdă prin faptul că te consumă şi te întristează…

Cea dintâi şi singura datorie esenţială a omului este caritatea, adică o neobosită justificare a bucuriei existenţei. A face din viaţa ta şi cunoaşterea ta o permanentă bucurie – în pofida tuturor mizeriilor, şi întunecimilor, şi păcatelor, şi neputinţelor, şi dezamăgirilor – iată o datorie adevărată a omului şi a omeniei din tine.
Cred că binele se justifică şi se recunoaşte prin bucurie. Cel mai mare păcat contra umanităţii este tristeţea disperată ridicată la valoarea supremă a spiritualităţii.

> vezi și coperta nr. 3

Clubul Civic "Avant-Garde"

Clubul Civic „Avant-Garde" format din voluntari ai claselor a VII-a şi a VIII-a din Şcoala ,,Alexandru Vaida-Voevod" îşi propune, în fiecare an, reducerea poluării mediului şi numeroase alte activităţi care îi îndeamnă pe copii să păstreze curăţenia, să se informeze, să cunoască personalităţi ale culturii, să se distreze, să implice autorităţile în rezolvarea unor problem cetăţeneşti etc. Chiar dacă unii nu văd rostul acestui club, eu înţeleg foarte bine ce vrea el să transmită şi mă bucur că fac parte de doi ani din acesta.

Oricând poţi lăsa deoparte indiferenţa, neimplicarea pentru o faptă bună sau pentru cunoaştere. Efortul nu este prea mare, dar cu siguranţă bucuria reuşitelor este imensă. Fii activ, fii atent cu ceilalţi, pentru că doar aşa îţi menţii numele de om, doar aşa îţi pui în valoare personalitatea.

Cuprins

Clubul Civic "Avant-Garde"-pag. 1
Propunere pentru concursul: "The Best Photo"-pag. 3
Coralia-pag. 4
Prietenii adevărați-pag. 5
O seară în pădure-pag. 6-7
Jucăusul din ora de mate-pag. 8

5 ani, Cățelusul, Ariciul și iepurașii-pag. 9
Ioana Gheran-pag. 10-11
Amintire-pag. 12
My flower-pag. 13
Anotimpul primăvara, primăvara vieții-pag. 14-15
Cuba lui FIDEL CASTRO-țara contrastelor-pag. 16-17
Desenul lui George-pag. 18

Dorința lui Vasile-pag. 19
Diana Mișin-pag. 20-21
Într-o oarecare vară-pag. 22
Dragostea mai presus de cuvintele prietenilor-pag. 23
Iarna friguroasă-pag. 24
Furtună de toamnă-pag. 25
Orașul înflorit-pag. 26

Casper livrător de pizza-pag. 27
Ploaia, Primăvara-pag. 28
Portocala, Soarele-pag. 29
Coroian Paul-pag. 30-31
Relațiile dintre oameni-pag. 32
Îmbisericirea persoanei umane (II): Biserica și știința sau știința Bisericii-pag. 33
Un vis de copil-pag. 34

Insula mirifică-pag. 35
Miss și Mister Adolescența-pag. 36-38
Miss și Mister Adolescența-pag. 39
The English Page-pag. 40
Campionatul de fotbal fete-pag. 41
The Children's Art Gallery-pag. 42-43
Promo- Școala "Alexandru Vaida-Voevod"-pag. 44

Propunere pentru concursul

"The Best Photo"

din 1 iunie 2010

Filimon Adela

"Portret"

ȘCOALA "ALEXANDRU VAIDA-VOEVOD"
STR. OLTULUI, NR. 83
CLUJ-NAPOCA
TEL./FAX.:0264-482005
TEL.0264-442888
E-MAIL: vaida_voevod@yahoo.com
www.vaidavoevod.scoli.edu.ro

REDACȚIA

Redactor-Șef Silaghi Raluca
Redactor-Șef Adjunct Mișin Diana
Redactori Gheran Ioana
Pupeză Diana
Pop Andrei
Ciovicescu Lucia
Art- Designer Nealcoș Daiana
Tarcea Casandra
Vînca Oana
Foto -Designer Lupșa Cătălina
Loșonți Andra

Cadre didactice colaboratoare
Ofrim Simona
Giurgiu Silvia
Raza Emilian Ioan
Nițescu Maria
Andrău Liana
Moldovan Rodica
Pop Călina
Oltean Georgiana
Cocan Cătălina
Pupeză Dana
Bulik Bobia Silvia
Opriș Liana
Giurgiu Magdalena
înv. Tite Valeria
înv. Dinea Crina
bibl. Radu Maria

Profesori coordonatori
Nicolae Zota
Maria Verebei

Director Lavorica Șerban
Director Adjunct Camilia Zanc
Drector Educativ Carmen Hațegan

Coralia

de Gheran Ioana

Demult, într-o perioadă îndepărtată de timp, exista un tărâm magic, Coralia. Era parcă o altă lume, o lume în care fiecare ființă era fericită. Acolo era împărat un vultur înțelept, pe nume Kropt. Trebuie precizat faptul că nu era o lume unde trăiau oamenii, ci doar viețuitoare: atât plante, cât și animale. Era o lume fantastică, unde cât vedeai cu ochii erau doar păduri, poieniște și râuri cu apa atât de curată, încât puteai să te vezi în ea. Regatul, unde trăia Kropt împreună cu regina Agora, era locul cel mai de preț pentru toți locuitorii Coraliei. Pe lângă palatul care era construit cu cele mai scumpe și prețioase diamante, creat de cei mai cunoscuți arhitecți cu mii de ani în urmă și pe lângă multe alte clădiri la fel de fastuoase, era una cu totul și cu totul specială .Templul Coraliss. Înăuntrul lui se aflau „Cei trei corali”. Legenda spune că, în vremea în care Coralia nu era Coralia, ci doar o simplă insulă pustie, un pinguin a naufragiat acolo. Încercând și străduindu-se să facă tot posibilul să poată pleca, l-a prins o furtună puternică, cum niciodată nu a mai fost. Ridică totul în aer, smulgând copacii din pământ și tot ce mai era în jur. Pinguinul nu a mai știut ce să facă, ca să se adăpostească. A fost în siguranță pentru un timp, până când vremea era atât de instabilă și marea atât de agitată, încât un val gigantic a înghițit întreaga insulă, împreună cu pinguinul. Acesta a fost rănit grav și a căzut pe pământ. După vreo doi ani, acesta s-a trezit întins pe nisipul cald, încălzit de soartă, nestiind unde se află. A privit împrejur și nu a văzut decât nisip și câteva dintre ravagiile pe care le-a făcut acea furtună cu mult timp în urmă. Atunci și-a amintit ce s-a întâmplat și era foarte uimit de felul în care arăta insula, în comparație cu perioada când a naufragiat pe ea, plină de copaci și de atâtea lucruri frumoase.

Încă puțin amețit, a încercat să se ridice, când, dintr-o dată, a văzut în nisip ceva strălucitor. S-a dus repede și, uimit, a luat acel lucru din nisip. Privindu-l cu atenție și analizând fiecare detaliu și-a dat seama că este un coral. Era foarte impresionat de frumusețea lui. Plimbându-se, a văzut niște stânci. Când s-a uitat cu atenție, a văzut în stâncă trei adâncituri. O forță ciudată l-a împins să pună coralul lângă una dintre acestea. Când l-a pus, a văzut că s-a potrivit perfect. În momentul acela, a simțit ceva ciudat. A mers înapoi în locul unde l-a găsit și a început să sape în nisip. Știa că acolo trebuie să mai fie doi corali și că trebuie neapărat să-i găsească. A căutat mult timp, dar nu și-a pierdut speranța. După trei ani, în care nu a făcut altceva decât să caute, a găsit în sfârșit ceea ce căuta. Fericit, a mers la stânci. În momentul în care a pus cei doi corali lângă primul s-a auzit o zguduitură puternică. Dintr-o dată, au început să crească copaci și să apară fel de fel de animale și plante uimitoare. În acea clipă, Coralia a început să existe. Pinguinul a rămas rege, iar pentru că numele lui era Coral, această lume minunată a fost numită Coralia. De atunci, Coral a ajuns eroul și creatorul Coraliei.

Aceasta este legenda Coraliei, celui mai frumos și mai magic loc care a existat vreodată.

Desen: Rus Adelina

Prieteni adevărați

de Pop Andrei

-Pasează, pasează! Privind pe geam cum câțiva băieți se jucau fotbal, Dan își dori să nu se fi născut rhom, astfel s-ar fi putut juca și el fotbal și alte jocuri cu ceilalți copii. În afară de Vasile și Ion, nu are niciun alt prieten, chiar dacă a încercat să se împrietenească cu ceilalți copii. Aceștia însă, ori râdeau pe seama lui ori nu ratau nicio șansă să-l facă să se simtă rău.

Auzii pașii tatălui său apropiindu-se de ușă. Se gândi că tatăl său a venit din nou obosit de la lucru. Când însă intra în casă, tatăl său era numai zâmbet. Mama lui Dan îl întrebă ce s-a întamplat, însă băiatul nu auzi răspunsul. Chiar dacă nu a auzit răspunsul, și-a dat seama din reacția mamei, care la început s-a uitat mirată, iar apoi a scos un țipăt scurt de bucurie, că este ceva minunat, așa că se duse la mama sa și o întrebă ce s-a întâmplat.

-O rudă îndepărtată ne-a lăsat moștenire o avere considerabilă. Suntem bogați! Bogați!

Vestea s-a dus în tot orașul, apărând chiar în ziar. Dan a început să aibă mulți prieteni, chiar și din acea care mai demult își băteau joc de el.

-Dan, hai afară! Nu îți aduci și niște bani să ne cumpărăm niște suc? După ce ne vom juca ne va fi sete. Când au ieșit afară, Dan i-a văzut peste stradă pe Vasile și Ion.

-Mă duc să-i chem și pe ei la joacă.

-Lasă-i! Uită-te cum sunt îmbrăcați! Doar nu vrei să fi văzut cu ei, nu?

-Păi…nu…

După ce se jucară, Dan se duse acasă, așteptându-l pe tatăl său să vină de la lucru. Chiar dacă putea renunța la lucru, nu o făcuse, spunând: “Nu mă pot vedea în ipostaza de a sta și a nu face nimic.”

Însă când mama sa a deschis ușa, a văzut că nu era tatăl său ci un om pe care nu îl văzu niciodată. Mama sa îi servi o ceașcă de cafea, întrebându-l de ce a venit. Pe când să îi răspundă tatăl lui Dan intră în casă. Din camera sa, Dan a auzit pe străin spunând:

-Mă numesc Andrei Florian și sunt aici să vă anunț în calitate de avocat al domnului Florin Popescu că averea moștenită de dumneavoastră în urma decesului răpostatului Nicolae Sorescu nu vă revine dumneavoastră, ci clientului meu, vărul decedatului.

Din nou ziarele au scris, însă de data aceasta despre moștenirea pierdută de familia lui Dan.

Ziua următoare, Dan i-a văzut pe băieți jucând fotbal, așa că s-a îmbrăcat și a plecat să se joace cu ei.

-Ce faci pe terenul nostru?

-Vreau să mă joc fotbal cu voi. Suntem prieteni, ați uitat?

-Și noi nu te lăsăm! Să mergem băieți!

Dan îi văzu peste drum pe Vasile si Ion. Se duse la ei și îi chemă la el acasă.

-Îmi cer scuze pentru că m-am lăsat păcălit de băieți și nu m-am mai jucat cu voi. Mi-am dat seama că voi sunteți niște prieteni adevărați și că ați fost lângă mine tot timpul. Chiar dacă nu mai am bani, sunt bucuros pentru că am niște prieteni adevărați și minunați.

-Nu-i nimic. Suntem bucuroși să te avem din nou lângă noi.

„ Nicio avere nu este mai bună decât prietenul cel bun.”

O seară în pădure

de Marian Melanie

Într-o zi de iunie, chiar după terminarea școlii, Mark a fost nevoit să plece din oraș la o fermă, lângă o pădure, deoarece părinții lui aveau niște treburi cu afacerile. Mark nu vroia bineînțeles să plece să stea la calculator și să iasă afară cu prietenii săi, dar nu avea ce face. Cu o zi înainte de plecare, el își făcu bagajele ca și cum pleca doi ani de acasă, dar erau numai două luni. Era foarte dezamăgit din cauză că nu putea sta în oraș. După ce își termină bagajele, se duce la prietenii lui să le spună despre plecare și să-i anunțe că vine doar la sfârșitul lui august acasă. S-a dus din nou acasă, a mâncat și s-a dus la culcare. Când îi era somnul mai dulce, mama lui îl trezi. El se trezi și mâncă. Apoi se duse în mașină să își aștepte părinții să vină. Aveau să pună multe bagaje pentru Mark în portbagaj. Când intrară în mașină, Mark își scoate telefonul și începe să butoneze. Tatăl lui îi spune:

- Fiule, nu o să ai nevoie de telefon acolo. Ce ar fi să mi-l dai mie?

- După ce că mă duceți la ferma aceea, îmi mai luați și telefonul?

- Bine, bine! Nu o să ți-l luăm! zise tatăl.

Când ajunge la fermă, Mark rămase uimit. O priveliște atât de minunată! Păsunile erau pline cu gura-leului și ciubotica-cucului. Lângă fermă era o pădure mare, de foioase. Vântul sufla ușor printre crengile copacilor verzui. Ferma era mare cu foarte multe animale. După ce se mai minună și se tot uită, a ieșit proprietara fermei și spuse:

- Bună ziua! Ce mai faceți? De când nu v-am văzut! Acesta presupun că e fiul vostru?

- Da! spuse mama.

- Mă numesc Mark.

-Clara mă numesc eu. Încântată de cunoștință. Ce ar fi să veniți înăuntru și să beți o ceașcă de lapte și niște fursecuri?

- Mulțumim, dar noi trebuie să plecăm. Aici sunt bagajele lui Mark, spuse tatăl.

-Mark, scumpule, să fii cuminte, bine? spuse mama.

- Bine, mamă!

Se urcară în mașină și se duse mai departe. Mark a rămas în fața casei uitându-se la mașină cum dispare din vederea lui părul blond, prins în coadă împletită și o pălărie pe cap. După ce îi duse Clara bagajele la Mark în casă îl chemă și pe el.

- Vino să-ți arăt camera unde o să stai. O să fie lângă a lui Debi.

- Debi? Cine e Debi? întrebă Mark dintr-o dată.

- Debi e fiica mea. Are 12 ani. Tu câți ani ai?

- Eu? Eu am 13 ani.

- Dacă vrei o să o chem pe Debi să vină , să faceți cunoștință.

- Nu e nevoie.

- Bine, dacă tu zici. Hai, urcă scările să te duc la camera ta.

Camera lui Mark era una luminată cu tablouri. Clara îi puse jos bagajele și îi spuse că la unu este prânzul, și se duse. Se trânti pe pat și închise ochii. Imediat se auzi ușa deschizându-se. Debi intră înăuntru.

- Scuză-mă că am intrat fără să bat la ușă. Spuse ea.

- Nu e nimic.

- Cum te numești?

- Mark.

- Pe mine mă cheamă Debi și am 12 ani. Tu câți ani ai?

- Eu am 13 ani.

- Mai mare ca mine cu un an!zise Debi.

- Debi , haide un pic!se auzi o voce de bărbat din șură.

- Trebuie să mă duc. Sper să ne distrăm împreună.

Ieși trântind ușă. Ea era o fată cu ochii negri și cu părul castaniu. Era o fetiță subțirică îmbrăcată cu haine mai lejere. A ieșit din cameră și a admirat casa. S-a dus afară, în șură. Acolo era Debi cu tatăl ei care încercau să agațe o hintă din niște scânduri. A intrat, a salutat și s-a așezat pe o bancă. Debi era atât de fericită că se afla acolo.

Desen: Tarcea Casandra

După prânz, Mark cu Debi s-au dus în pădure să se plimbe. Ea fredona o melodie, iar el mergea cu pași înceți. Ea îl văzu și îi zise:

- De ce ești supărat? Ce s-a întâmplat? Nu-ți place aici?

- Ba da! Foarte mult!

- Dar atunci care e problema?

- Părinții mei nu au niciodată timp de mine. Tot timpul sunt singur acasă, și numai seara la 12 vin acasă. Nici nu apuc să îi văd.

- Îmi pare rău!

- Să nu-ți pară! Sunt bine.

- Atunci dacă ești bine hai să ne jucăm de-a prinselea. Tu ești mâța.

Și începe Mark să fugă după Debi. Au tot fugit și după aceea s-au odihnit puțin. Când și-au ridicat capul spre cer au văzut că este deja noapte și că erau pierduți prin pădure.

- Debi, tu știi pădurea asta foarte bine, așa-i? Ar trebui să știi drumul înapoi.

- Ăăăă….pe aici nu am fost niciodată, spuse ea.

- Și acum ce facem?

- Păi, nu știu. Mergem tot înainte.

Mark începu să fie stresat și să-i fie frică. Debi îl luă de mână și continua să meargă. Se auzi un urât de lup. Aceștia s-au speriat și au început să fugă. Fugeau și tot fugeau până Debi s-a împiedicat de ceva și a căzut.

Mark a ridicat-o cu grijă,când a văzut că i s-au rupt pantalonii și îi curgea sânge. Mark și-a luat batista și a presat pe rană. Debi zicea:

- Mark, hai să mergem că nu e nimic grav.

-Nu. Haide că te iau în cârcă, că te doare piciorul.

Ea s-a urcat în cârcă și au început să meargă din nou.

Merseseră tot înainte până ce au văzut o lumină. Era o casă. Era casa lor. Mark se bucură așa tare încât fugi până acolo. Când ajunse acasă, Clara ieși afară îngrijorată.

- Unde ați fost?

-Mamă, ne-am pierdut în pădure când fugeam unul după altul.

- Ce ai pățit la picior, Debi?

- Am căzut când fugeam, când am auzit un urlet de lup și Mark m-a luat în cârcă.

- Haideți în casă. Spălați-vă și haideți la mâncare, zise Clara.

Mark se puse la masă, înfometat mâncă tot din farfurie cu grabă. Debi râdea de el cum mânca.

După masă Mark făcu un duș,se îmbrăcă în pijamale și se băgă în pat cu veioza aprinsă. După 5 minute intră Debi cu piciorul pansat.

- Sper că nu ai adormit ,spuse ea.

- Nu,sigur că nu.

- Îți mulțumesc că ai avut grijă de mine, și că m-ai luat în cârcă.

- Cu plăcere Debi.

- Ești un prieten adevărat Mark,să știi. Atâta a fost tot ce am vrut să-ți spun. Te las să te culci.

- Debi! spuse Mark.

- Da?

- Și tu ești cea mai bună prietenă pe care am avut-o vreodată.

- Mulțumesc, Mark! Noapte bună.

- Noapte bună și ție Debi!

Jucăușul din ora de mate...

deBalaj Andrei

Ar fi bine să-l cunoașteți pe Sorin. Sorin este un băiat care ajută media clasei să coboare câte-un pic...

Cel mai interesant este că astăzi, Sorinel nu a învățat la ora de matematică...

- Sorinel, la tablă!
- Da, domnule...
- Ia spune-ne tu, cât e radical din 144?
- Este, atât cât dă dom' profesor...
- Bine, bine și...cât dă?
- Mai puțin de 144, dom' profesor...
-DA! CÂT? întreabă profesorul sărit de pe fix deja.
- Păi...
- Păi, ce? Iar n-ai învățat, nu, Sorine?

Ba da, dar asta nu știam..

- Serios? Ei...atunci cât fac 4 plus 5 totul la pătrat?
- Oh, domnule profesor...profesorul schițează o-ncruntare, domnule profesor!
-Ăăăăăă...v-am zis ce bine vă stă părul?
- CE?! FACI PE LINGUȘITORUL ACUMA? TRECI LA LOC! DOI!

Trebuie să recunoaștem că și profesorul era puțin cam distrat și cu capu-n sus... Și...oh!

Așteptați, vrea să zică ceva, îți poți da seama căci își ridică sprânceana stângă...

- Stați jos! Unde mergeți? TEMĂ! Aveți paginile 86, 87, 88, 89, TOT!
- Dar, pe mâine dom' profesor?
- Cum? MAI VREI UN DOI?! Taci! Taci Sorine! Hai, sunteți liberi...

Da...păi, cam așa e colegul nostru "tovarășul Sorin"... Mereu cu susu-n jos...

de Aruncutean Andreea

5 ani

Cine zice că sunt mic?
Am 5 ani și nu-s pitic,
Dimineața când mă scol
Mă spăl pe mâini, pe față
Fără nici un ajutor.
Hii…ce rău m-am încălțat
Stângu-n dreptul l-am băgat
De ce râdeți? Nu-i nimic.Am 5 ani.
Dar nu-s pitic.

Cățelușul

Cățelușul zice Ham
Mâncărică nu mai am!
Am avut un pic de os.
Și l-am terminat de ros.
Dați-mi oameni, de mâncare.
Să mă fac voinic și mare.

Ariciul și iepurașii

Iepurașii Hop și Țup
La sărit s-au întrecut
Mai mic,Țup s-a pricopsit
Cu-n cucui afurisit.
- Țup băiete, ce-ai făcut?
- N-am nimic mi-a și trecut!
- Frate dragă ia privește,
- Aricilă se grăbește!
- Hei prietene arici
- Nu ne spui ce faci aici ?
În poiana din pădure
Vreau să strâng
Ciuperci și mure.
- Nu ai coș și nici găleată!
- Cum le duci toate deodată?
- Iată țepii din spinare, la ce mă ajută oare?
- Mă fac ghem și dintr-o dată
- Strâng ciupercăria toată.

IOANA GHERAN

Ioana Gheran este elevă în clasa a VII-a B a școlii noastre. Numele ei poate fi asociat competiției. Când spui COMPETIȚIE, spui Ioana Gheran, deoarece spiritul ei de competiție a fost cultivat încă de mică. În clasa a V-a s-a calificat la faza județeană a Olimpiadei de Limba și Literatura româna, obținând mențiune. Un an mai târziu, în clasa a VII-a a ocupat locul I pe județ la Olimpiada de Educație tehnologică , calificându-se la faza națională, unde a fost încununată cu o mențiune, precum și mențiune la faza județeană a Olimpiadei de Geografie.

În afara acestor distincții, Ioana Gheran obține premii anual la concursurile de șah și la competiții sportive.

De asemenea, anul acesta a fost aleasă ,,Miss adolescența 2010" în cadrul Serbării adolescenților organizată în cadrul școlii noastre.

Ne mândrim cu Ioana Gheran, o apreciem și îi dorim cât mai multe premii care să încununeze munca pe care ea o depune.

Prof. Simona Ofrim

AMINTIRE

de Cristina Fărcaș

Desen: Tarcea Casandra

Sunt un fluture venit din amintire
Cu dalbe flori și prospețime,
Din primăvara cea trecută,
Care acum zace tăcută
În lacuri tainice , de vis.
Cu vântul ce-adia ușor
Printre copaci, încetișor,
Și-aducea miresme calde
A după-amiezilor de-atunci
Când eu citeam sub acei nuci.
Și cei de basm îmi apăreau
Sub pleoapele plecate-ușor.
Cu prinți frumoși și zâne bune
Din lunea vremilor străbune
De care-mi povestea bunica.
Acum mai apar ca prin vis
Flori roze de cais
Și aud acele tainice cântări
Ce-aduc atâtea dezmierdări
Cu-a păsărilor glas prelins.
Și cum în iarbă eram dusă
Cu mâna pe carte răpusă
Printre flori albastre de mătase
Priveam a norilor terase
Fără să cred că pot fi-nvins.

My flower

de Georgiana Boca

I hide myself within my flower,
It's so relaxing there!
I spend there hour after hour,
And dream, and sing, and share.

I feel the stars above my head
When evening comes to stay.
Black, yellow, white and red
Cover my heart and at my feet they lay.

I hide myself within my flower,
It's wonderful in there.
An everywhere of gold and silver,
To pray, and dance, and never care.

Anotimpul primăvara, primăvara vieţii

de prof. Rodica Moldovan

Primăvara este un anotimp mereu aşteptat, iar imaginea ei poate fi exprimată în nenumărate chipur,i fiindcă acest anotimp este predestinat aspiraţiilor de tot felul.

Ceea ce primăvara reprezintă pentru eternitate, la fel şi tinereţea este o „eternitate scurtă“ pe care am vrea s-o prelungim la infinit pentru a putea visa şi spera fiindcă atunci ...

Când esti tânăr şi ai ani
Tinereţea face bani
Dar ajuns la bătrâneţe
Banii nu fac tinereţe.

Imaginea celui angajat în lucruri nobile legitimează asceza sa, dar încet pe nesimţite tinereţea trece ca lumina unei candele în care am uitat să mai punem untdelemn.
De aceea în anii fertili ai tinereţii să acumulăm tot ce e mai frumos şi mai bun în lume: să citim, să facem sport, să vizităm expoziţii, să participăm la concerte, teatre şi să cam ocolim acele mizerii denumite baruri, cluburi nocturne unde creaturile ...

Bat în tobe, urlă tare
Dau din mâini, dau din picioare
Dau din fund, dau din buric
Dar din cap... nu dau nimic.

Ce discrepanţă între această faună consumatoare de vulgaritate, alcool şi droguri şi elevii cu preocupări sănătoase precum: cultură, muzică, sport, cu care şcoala, familia şi societatea se mândreşte. Ocazie prielnică s-o felicit pe olimpica noastră Pupeză Diana clasa VII-a B, căreia îi doresc multe alte reuşite. Merită menţionaţi de asemenea şi câştigătorii fazelor judeţene care au primit diferite premii şi menţiuni precum: Gheran Ioana, Părău Victor, MIșin Diana, Gădălean Sergiu, Iova Andreia, îndrumați de profesorii: Maria Verebei, Zanc Camilia, Carmen Haţegan.

Meritoriu este şi Premiul III obţinut de echipajul şcolii noastre la Concursul judeţean interdisciplinar „Să fim împreună“ la secţiunea: cultură generală, geografie, tehnologie-informatică şi sport. Sigur există şi motive de îngândurare, dar după iarnă, merită să ne bucurăm de darurile primăverii, să dăm frâu liber fanteziei care să se întindă peste veşmântul verde al optimismului. Să privim cerul care asemenea sufletului omenesc poate fi deopotrivă senin sau încruntat a furtună.
Primăvara ne aduce mereu aminte de cele două entităţi, pământ-femeie, care rodesc mereu şi nasc frumuseţi iar, frumuseţea rămâne mitul etern, la fel cum sunt stelele şi cerul, viaţa şi moartea.
Chiar dacă Pământul nu reprezintă decât un punct în spaţiu este foarte important, pentru că pe acest pământ am văzut lumina zilei, deci pe acest grăunte de nisip din Univers, trebuie să ne comportăm cum se cuvine.

Desen: Silaghi Raluca

În universul policrom
De când e lumea, omu-i om
Dar nu ajunge-o veşnicie
Să fie şi de omenie.

Odată cu venirea primăverii ar trebui să ne preocupe acea invenţie numită agricultură. Din păcate această artă unii n-o recunosc decât atunci când pe masă le lipseşte ceva. Dintr-al meu punct de vedere care sunt licenţiată şi în ştiinţe agricole, agricultorul este un părinte care hrăneşte iar agricultura, rădăcina oricărei culturi.

Înţelepciunea creştină se întreabă mereu: „la ce bun să cucereşti pământul dacă îţi pierzi sufletul?“. În completare marii creatori, savanţii prin destinul lor dovedesc că persoana dominată de obsesia câştigului comite maxima eroare de a-şi localiza în reuşită sursa fericirii.

Despre savanţi spunea odată
Un mare critic precizând
Aceştia nu mor niciodată
Doar că se nasc din când în când.

Cuba lui FIDEL CASTRO
-țara contrastelor

de Silaghi Raluca

Ce au în comun cuvintele: guavă, cuci, Havana, rom, soare, Varadero, salsa, trabuc, ocean, comunism, tristețe, nisip, Hemingway, palmieri, securitate, pădure de mangrove, CHE GUEVARA?

Am întâlnit toate acestea trăind o experiență unică, cunoscând o lume nouă cu o emoție puternică în suflet.

E început de decembrie. Sunt obosită, nu mai am răbdare, am scăpat de teza de la română și mă pregătesc pentru cea de la matematică. Îmi doresc vacanța de Crăciun. E seară, mama venită de la servici dorește o discuție între fete. Mă anunță că trebuie să dau teza la mate în avans, singură, fără colegi. Motivul: plecăm în Cuba, doar noi cele două fete! Am rămas fără cuvinte, am uitat de oboseală, nu știam ce să fac, să plâng sau să râd. Febra pregătirilor, pașapoartele, vizele, au făcut puținele zile rămase să zboare. Din Otopeni cu escală la Dusseldorf ne-am îndreptat spre Cuba. De la o aeronavă Tarom cu aproximativ 50 de locuri și un zbor de 2 ore am trecut la Boeing 737, al companiei Lufthansa, cu peste 400 de pasageri și servicii impecabile. Zborul a durat 10 ore și 30 de minute, la o altitudine maximă de 12.000 metri și o temperatură exterioară de – 62 grade Celsius. Aterizarea la Havana a fost plină de emoție. Deși era doar ora 17:00 în zona tropicală, întunericul stăpânea totul. În drum spre stațiunea Varadero, cu un autocar ultramodern am zărit doar ce ajungea în conul de lumină al farurilor. Deși drumul a durat aproximativ 1 oră ne-am intersectat cu maxim 5 mașini. Ajunse la hotelul Melia Sol, din bezna de afară am intrat intr-o recepție largă, luminoasă, plină de flori. Uimirea și deopotrivă teama a pus stăpânire pe noi, când spre cameră am traversat barul. Era un bar neobișnuit, plin de fum, rotocoale cu miros unic de Havana, cu ruși masivi și domnișoare tinere, cântând în acordurile unui pian. Romul curgea din belșug, cheful abia începea. Un hamal în vârstă, umil, îmbrăcat în uniformă ne-a condus în cameră. O cameră drăguță, cu mobilier de ratan a fost refugiul nostru pentru acea noapte. După un somn adânc, ne-am trezit devreme și am pornit să descoperim împrejurimile. Dacă în seara dinainte nu vedeam nimic de pe balcon, acum lumina dimineții ne inundă camera, iar o mare de verdeață ni se arată ochilor. Foșnetul palmierilor se mixa cu zgomotul valurilor, indicând apropierea oceanului. Toată lumea dormea, iar în curtea interioară printre palmieri am descoperit înlănțuite trei piscine fără cusor. Alei pietruite, pavate cu scoici, rondouri îngrijite cu flori multicolore

ne-au condus la o pădurice de mangrove. Se auzea oceanul, și pline de nerăbdare și emoție, ne-am grăbit spre plajă. Deși am făcut doar câțiva pași, o sperietură pe cinste ne-a tăiat elanul. Un simplu salut ,,OLA" al agentului de pază din pădure ne-a speriat. În Cuba, în zona turistică, localnicii nu au acces, securitatea fiind maximă. Norocoșii care lucrează în domeniul hotelier, nu părăsesc incinta hotelului. Aceștia au voie să interacționeze cu clienții strict în limita serviciului, nu deschid dialoguri. Acest sejur a fost plin de surprize si presărat cu contraste. Un gust nou, al guavelor, mirosul florilor, verdele palmierilor si al vegetației luxuriante, finețea nisipului alb, transparența oceanului toate mi-au rămas întipărite în minte. O excursie de o zi în capitala Havana, ne-a dezvăluit contrastele. Influența Coroanei Spaniei se regăsește în arhitectură, în limbă – limba oficială fiind spaniola, chiar și în monedă ,,cucul" fiind de fapt numit și pesosul cubanez. În contrast cu stațiunile, capitala este foarte murdară, fără canalizare, cu trăsuri cu cai, cu mașini americane din anii '50. Dacă în stațiuni, turistul se bucură de orice poftește, cetățeanul are un salar mediu de 9 dolari, magazine alimentare goale. Nu există jucării, păpușile de pânză, jucăriile de lemn și mașinile din doze goale fiind rezultatul meșterilor manufacturieri. Suveniruri confecționate din semințe de fructe uscate, scoici, oase și lemn sunt oferite spre vânzare turiștilor.

Tot orașul este în schimb împânzit cu lozinci care îl slăvesc pe Fidel Castro și Partidul Comunist. Chipul lui Che Guevara, simbol național apare pe tricouri, în picturi sau calendare. E uimitor cum poți parcurge 5 km pe o șosea fără să întâlnești o altă mașină. E ciudat cum stâlpii de electricitate existenți nu oferă iluminat public. Așa cum românul vinde ciuperci pe marginea drumului, așa și cubanezul vinde banane. E neașteptat să vezi la o cotitură a drumului pe o parte oceanul, iar pe cealaltă parte o pădure de bananieri.

Chiar dacă toate aceste se întâmplau în decembrie 2007, zilnic îmi amintesc de acele clipe minunate, dorința de a revedea această țară rămâne vie în inima mea.

Desenul lui George

de Jurj Estera

Într-o zi la ora de desen , profesoara le-a spus elevilor să picteze un peisaj de primăvară. Aceasta îi sfătui să folosească cât mai multe culori și elemente potrivite anotimpului. Toți elevii încercau ca desenul lor să fie mai frumos.

George se străduia să urmeze indicațiile profesoarei pentru a lua o nota mare. Colegul său de bancă, Raul, era un copil răutăcios din fire care nu era foarte îndrăgit de cei din jur datorită faptelor sale.

Văzând că George picta așa frumos peisajul de primăvara și comparându-l cu al său care nu era un desen tocmai reușit, s-a gândit să facă ceva… așa că pe când George a terminat desenul, fiind foarte mulțumit de el , Raul plin de ciudă , lovi cu cotul paharul de apă al colegului său și apa se vărsă peste desenul minunat al lui George. Culorile se amestecau și curând nu se mai înțelegea nimic din peisajul de primăvară al copilului.

- De ce ai făcut asta, Raul? Zise supărat George

- Oh , din greșeală!... Trebuia să ai mare grijă de el , nu vezi ce frumos era?!

- Ba da , dar asta ai făcut-o intenționat! Sunt sigur…

- Hmmm, poate că da… dar oricum, acum cred că zecele nu mai e al tău! He, he!

- Da, Raul, încă un motiv să te evit tot timpul…

Desen: Vînca Oana

Dorința lui Vasile

de Pop Andrei

În Ajunul Crăciunului,într-o casă micuță ,cu o cameră unde era și bucătărie și una mai mică,o familie formată din doi părinți și un copil,pe nume Vasile. Erau săraci lipiți pământului; abia puteau să pună ceva pe masă. După ce au mâncat puținele merinde pe care le aveau, s-au dus la culcare.

-Noapte bună! spuseră părinții.

-Noapte bună! răspunse băiatul.

Fiecare s-a dus către camera lor:părinții au rămas în camera luminată doar de o candelă, în care se afla un pat,o măsuță mică și un dulap, iar Vasile s-a dus spre camera lui, luminată tot de o candelă în care se afla patul său și o măsuță , pe care stătea o mică Biblie. Băiatul se puse pe genunchi spuse o rugăciune scurtă,stinse candela și adormi.

Începu să viseze… îl vedea pe Moș Crăciun în obișnuitele sale haine roșii și cu barba lungă și albă ca zăpada împărțind daruri copiilor, lângă un brad frumos împodobit și cu multe luminițe. Mulțimea se risipi, iar Vasile rămase singur cu Moșul:

- Bu…B…B…

- Bună, Vasile!

- Bu…Bună! îi răspunse cu emoții Vasile.

-Copiilor care au fost astăzi le-am îndeplinit fiecăruia câte 3 dorințe. Spune-mi Care e dorința ta?

- Păi … aș… aș vrea ca nimeni să nu mai locuiască pe străzi și să aibă fiecare o locuință. Aș mai vrea ca toată lume să ajungă în rai și să nu mai existe răufăcători.

- Îți voi îndeplini toate dorințele,spuse Moșul,însă am observat că nu ți-ai pus nicio dorință personală. Știu că ești foarte sărac, iar părinții tăi lucrează din greu. De ce nu ți-ai dorit să fii bogat?

- Păi, oi fi eu sărac, dar oamenii pentru care mi-am pus eu aceste dorințe au probleme mai mari decât am eu.

Acest răspuns îl uimi pe Moș Crăciun care zise:

-Fiindcă nu ai fost egoist și tu nu te-ai gândit doar la tine, te voi face atât de bogat încât părinții tăi nu vor mai fi nevoiți să lucreze niciodată!

Băiatul nu apucă să-i răspundă Moșului pentru că se trezi la strigătul mamei sale:

-Vasile! Vasile! Trezește-te!

-Ce se întâmplă? întreabă somnoros băiatul.

-Cineva ne-a lăsat patru saci cu galbeni, în fața casei!

-Mulțumesc, mulțumesc mult Moșule! se auzi vocea înceată a lui Vasile.

-Nimic.Nimic.

Vasile și părinții săi au împărțit bani mulți săracilor și le-au rămas destul și lor. Totuși, părinții lui Vasile au continuat să lucreze .Vasile a crescut, s-a căsătorit cu o fată frumoasă și au avut trei copii împreună cu care au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Desen: Neag Laura

DIANA MIŞIN

Diana Mișin, eleva Școlii “Alexandru Vaida-Voevod”, din clasa a VIII-a D, este o figură reprezentativă datorită profilului său intelectual. Participantă la olimpiade școlare, cu rezultate notabile, director al Clubului Civic “Avant-Garde”, redactor șef adjunct al revistei “Aspirații”, această elevă transmite informații prețioase despre activitatea laborioasă a școlii noastre.

Ea se numără printre elevii premianți pentru că muncește și se străduiește în egală măsură la toate materiile.

Una din cele mai importante calități ale sale este cea de manager. Este capabilă să organizeze, să verifice, să mobilizeze și să finalizeze orice activitate, care altora li se pare imposibil de rezolvat.

Pentru Diana Mișin nu există răspunsul “nu”, iar timpul de gândire pentru prognoză și diagnoză se realizează aproape instantaneu.

Este o personalitate deja,
marcă a școlii
în care s-a format.

Prof. Nicolae Zota

Într-o oarecare vară

de Suciu Bogdan

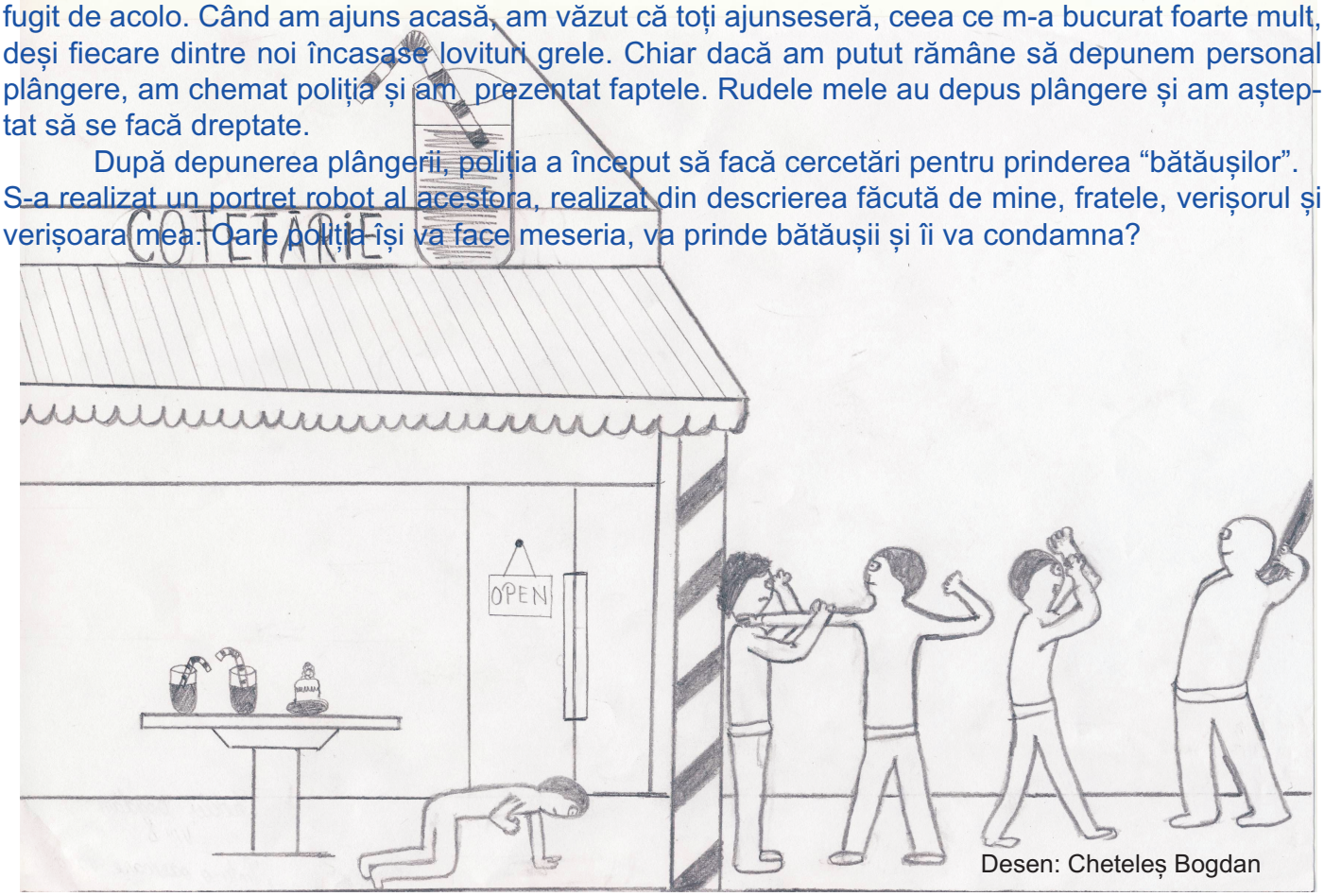
Într-o oarecare vară eu împreună cu familia, unchii și verișorii mei am plecat la Brașov unde aveam ceva rude.
Ajunși acolo, ne-am instalat, am mâncat ceva și am plecat împreună cu verișorii și fratele meu la o plimbare cu mașina.

A doua zi, am plecat cu toții la ștrand, unde ne-am distrat de minune. Când am ajuns acasă de la ștrand, am mâncat niște grătare și am mers să ne culcăm. Dar deoarece eram foarte multe persoane, eu împreună cu verișoara mea am dormit în mașină. Oh, aceea a fost cea mai lungă noapte din viața mea, deoarece în orice poziție mă așezam, nu puteam adormi.

Următoarea zi, dimineața, ne-am trezit, am mâncat și ne-am așezat la calculator.

În acea zi, seara ne-am hotărât să mergem împreună cu niște prieteni să bem un suc. Ne-am așezat la o masă, am comandat sucuri și alte băuturi și am discutat fiecare despre un subiect anume, până când a ajuns un tip pe nume Chiriță, de vreo nouăsprezece ani care a început să „se dea” la verișoara mea în vârstă de nouăsprezece ani.Verișorul meu, văzând asta i-a spus lui Chiriță să o lase în pace. Auzind cerința, Chiriță a plecat de la masă, a luat telefonul și a sunat niște prieteni de-ai lui ca să-și rezolve “problema”. Când am vrut să plecăm acasă, aceștia ne-au oprit și au început să îl lovească pe vărul meu, după care au sărit pe fratele meu. Deoarece aceștia îl loveau, am început să strig și să sar în spatele unuia dintre ei, pentru a-i da pace.
Acesta l-a lăsat pe fratele meu și s-a îndreptat spre mine, dându-mi un pumn în față, așa că apoi fugit de acolo. Când am ajuns acasă, am văzut că toți ajunseseră, ceea ce m-a bucurat foarte mult, deși fiecare dintre noi încasase lovituri grele. Chiar dacă am putut rămâne să depunem personal plângere, am chemat poliția și am prezentat faptele. Rudele mele au depus plângere și am așteptat să se facă dreptate.

După depunerea plângerii, poliția a început să facă cercetări pentru prinderea “bătăușilor”. S-a realizat un portret robot al acestora, realizat din descrierea făcută de mine, fratele, verișorul și verișoara mea. Oare poliția își va face meseria, va prinde bătăușii și îi va condamna?

Desen: Cheteleș Bogdan

Dragostea mai presus de cuvintele prietenilor

de Mişin Diana

Spui că sunt totul pentru tine!
Dar uiţi să îmi arăţi
Cât de mult mă iubeşti.
În faţa prietenilor tăi mă eviţi
Te dai mare, te crezi cel mai tare.

Când pleacă ei te-ntorci din nou la mine,
Îmi spui minciuni, uitându-te la mine
Iar eu te cred, cred că regreţi
Dar ochii tăi mă mint
Îmi spun ce vreau s-aud.

După ce suferi văzându-mă cu fetele
Făcându-ţi ce mi-ai făcut cu ei
Îţi dai seama ce mi-au spus ele
Deoarece aşa îţi spun şi ei:
Să ne despărţim, căci nu ne potrivim
Şi să nu ne mai “pupăcim”.

Dar noi nu vrem, credem în iubirea noastră
Şi credem că iubirea merită
Mai mult decât prietenii
Care te pot dezamăgi
Dar iubirea nu!

Suntem fericiţi că ne avem unul pe altul
Şi le suntem recunoscători prietenilor,
Deoarece au făcut în aşa fel, încât să nu ne despărţim
Prin vorbele lor care ne-au întărit dragostea
Şi au făcut-o indestuctibilă!

Desen: Drăgan Mădălina

Iarna friguroasă

de Frătean Alexandra

Desen: Vînca Oana

Mă aflu în toiul iernii lângă o margine de pădure. Este foarte frig. Vântul bate încetișor, legănând fulgii care cad pe covorul alb de nea. În jurul meu se află niște oameni de zăpadă care mă privesc ciudat. Casele oamenilor sunt îmbrăcate cu haine albe și sclipitoare. Copacii golași tremură de frig. Gheața de pe lacuri sclipește în lumina lunii, căci s-a făcut seară. Animalele hoinăresc pe străzi căutându-și un adăpost pentru la noapte. S-a făcut foarte frig. Vântul bate cu putere. Ninsoarea a încetat. La fiecare casă arde focul. Mă îndrept spre casă, căci este foarte târziu, iar în următoarea zi va trebui să merg la școală. Zăpada scârțâie sub picioarele mele. A fost frumoasă plimbarea mea spre pădure, dar, pentru că s-a făcut târziu, nu am mai putut să vizitez și pădurea.

Furtună de toamnă

de Frătean Alexandra

Zâna toamnă a sosit din nou cu belșugul ei. Mireasma sa se simte în tot satul. Aceasta umple hambarele țăranilor cu roadele ei. Noaptea a pus stăpânire peste tot satul adormit. Norii furioși se apropie. Fulgerele lor spintecă văzduhul. Ploaia își picură argintul peste văzduhul de aur, iar doi pui de rândunică stau înfricoșați lângă un pâlc de papură. Un tunet străbate din miazănoapte și până în lumea întunecată a depărtărilor. Sclipirile focului ceresc învăluie orizontul, iar norii clocotesc și pământul parcă se cutremură până în adâncuri. Sunetul haotic, dar în același timp armonios, se aude în toată valea. Puterile văzduhului își varsă furia asupra câmpiei, iar picurii uriași și întunecați fac ca râurile să se umfle. Fulgerele cad ca niște bomboane de flăcări ca și cum ar fi rupt pământul. Când vijelia se mai potoli norii se deschid pentru o altă lume. O perdea albăstruie închide în spatele ei norii răzbunători, iar natura întunecată si frumoasă se așternu la picioarele noastre.

Desen: Rus Călin

Oraşul înflorit

de Balaj Andrei

E seară. Vântul adie uşor frunzele verzi ale primăverii. Le dă târcoale copacilor ce se-nclină uşor, iar lumina soarelui sclipeşte încet roşiatic printre crengile-n mişcare.

Păsărelele vioaie ciripesc de zor în timp ce fluturii zboară din floare-n floare.

Peste marea întindere de apă, apare încetişor şi luna. Însoţitoarele-i, steluţele, apar şi ele îndată, iar când soarele a plecat, tot imperiu-i îmbrăcat, în steluţe mici, micuţe…

O pitică vietate, un licurici, a îndrăznit să le încalce teritoriul stelelor, care, foarte înţepate, s-au plâns, doamnei lună care-ndată l-a certat, cu lumini l-a îmbrăcat şi acasă el s-a dus, pedepsit de Cel de Sus.

Încet, noaptea a plecat, mândra lună s-a înecat, licuriciul fericit, mândrul soare mulţumit, şi iar ziua a sosit, peste oraşul înflorit…

Desen: Tarcea Casandra

Casper livrator de pizza

de Drăgan Mădălina

De la faimosul film ,,Casper o întâlnește pe Wendi", această mică fantomă a rămas fără serviciu și nu a reușit să se angajeze decât într-un singur loc și anume la pițerie, însă în ciuda speranțelor lui Casper, lucrurile nu mergeau prea bine, deoarece la fiecare comandă pe care o livra, lumea nu numai că se speria îngrozitor la vederea unei pizze zburătoare, dar nici nu mai plăteau comanda, săracul Casper, fiind concediat. Nu la mult timp după cele întâmplate, se hotărî să mai încerce o slujbă, aceea de poștaș și lucrurile merseseră foarte bine în primele săptămâni datorită faptului că noul poștaș nu fusese surprins în timpul livrărilor de scrisori, însă cum niciun bine nu ține prea mult, într-o zi Casper avea de dus un colet unei fetițe, din partea tatălui său aflat în delegație, dar pentru acel colet fetița trebuia să semneze, aceasta fiind o provocare pentru Casper fiind sigur că și de această dată avea să sperie pe cineva așa că se deghizase cu hainele unor poștași obișnuiți sperând să meargă, însă, acesta a omis un lucru….picioarele care erau desprinse de pământ, cu toate astea nedându-și seama de defect, Casper o pornește încrezător spre ușa casei la care suna și o fetiță îi deschise ușa. Aceasta fiind mică a observat imediat că picioarele poștașului nu se aflau pe pământ și a început să țipe. Casper pierzându-și și de această dată slujba cutreieră străzile în căutarea unui loc de muncă unde să nu mai sperie pe nimeni.

Desen: Drăgan Mădălina

Ploaia

Norii plumburii se-adună,
Ca într-un suflet împreună,
Și astupă mândrul soare
Cu o pătură ocrotitoare.

Un fulger puternic, iată
Cum străbate ceru-ndată.
Și-l acoperă încrezător
Un tunet asurzitor.

Se grăbesc nevoie mare,
Din cer spre pământ e cale!
Stropi de ploaie îndrăgiți
Care cad nestingheriți.

Belșug aduc din plin,
Stropi de ploaie ce cad lin.
Iată, ploaia s-a oprit,
Cerul de nori s-a golit.

Un curcubeu apare
Colo sus în depărtare.
Cerul e plin de zborul păsărilor,
Grădina e plină de parfumul florilor.

Primăvara

Iarba din nou a-nverzit,
Iar zăpada s-a topit.

Rândunele ciripesc,
Pomii iarăși înfloresc.

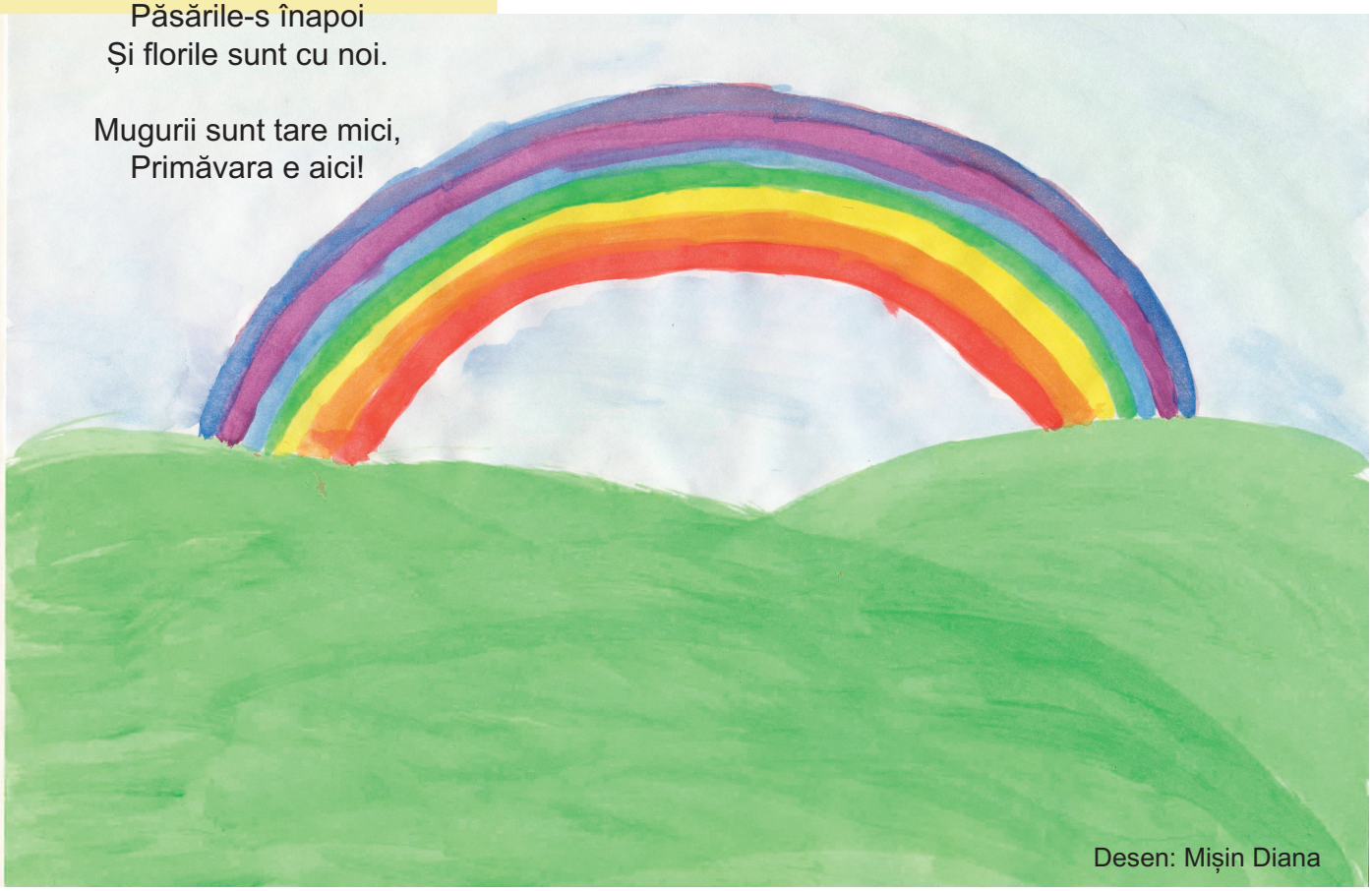
Albina este pe floare,
Fluturii zboară spre soare.

Soarele iar strălucește,
Putere are și-ncălzește.

Păsările-s înapoi
Și florile sunt cu noi.

Mugurii sunt tare mici,
Primăvara e aici!

de Loșonți Andra

Desen: Mișin Diana

Soarele

de Vînca Oana

Eu stăteam și mă gândeam
Și la soare mă uitam
Cum stă liniștit pe cer
Și pleacă doar când e ger.

M-am gândit să iau stiloul
Și să scriu mândrului soare,
Poate că el este ochiul
Pe care omul nu-l are.

Poate el și povestește,
Poate că ne și privește,
Iar el pleacă de la noi
Doar cu vânturi și cu ploi.

Desen: Vila Luminița

Portocala

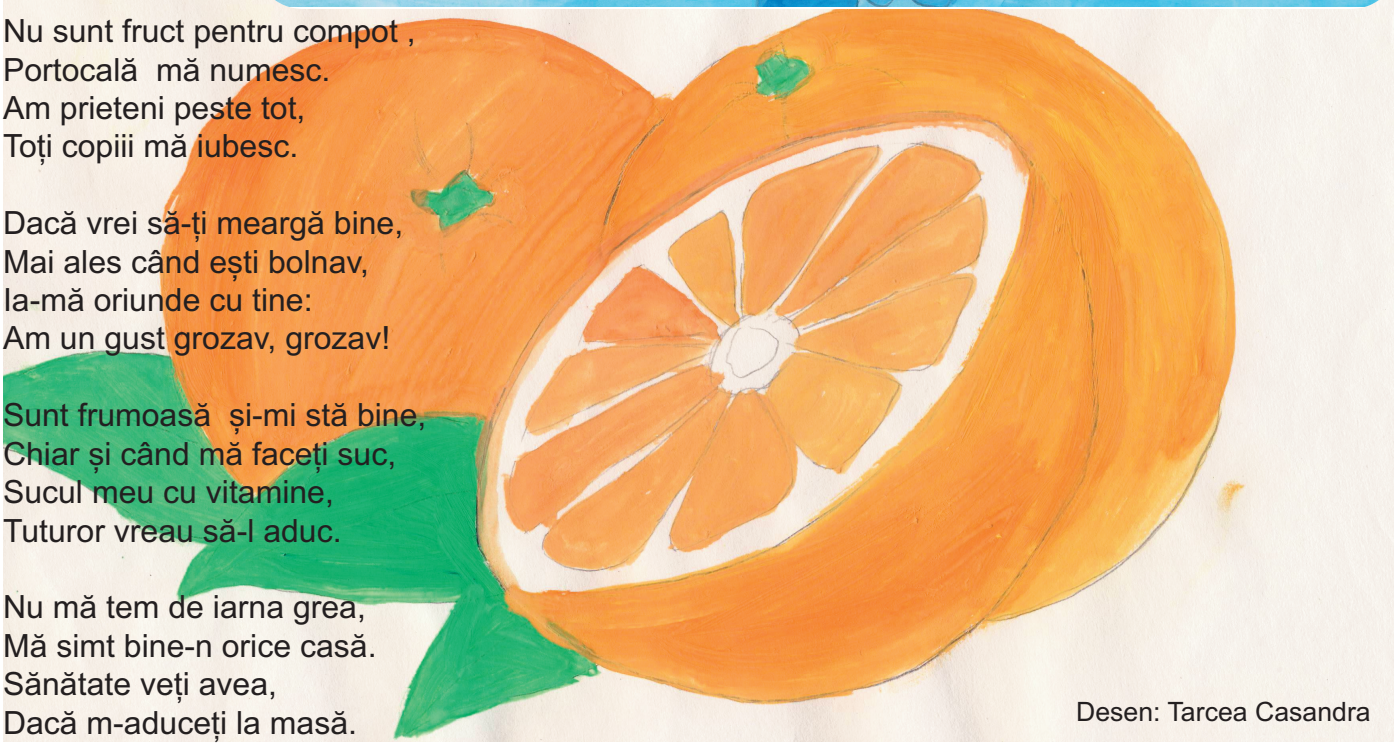
de Ciovicescu Lucia

Nu sunt fruct pentru compot ,
Portocală mă numesc.
Am prieteni peste tot,
Toți copiii mă iubesc.

Dacă vrei să-ți meargă bine,
Mai ales când ești bolnav,
Ia-mă oriunde cu tine:
Am un gust grozav, grozav!

Sunt frumoasă și-mi stă bine,
Chiar și când mă faceți suc,
Sucul meu cu vitamine,
Tuturor vreau să-l aduc.

Nu mă tem de iarna grea,
Mă simt bine-n orice casă.
Sănătate veți avea,
Dacă m-aduceți la masă.

Desen: Tarcea Casandra

COROIAN PAUL

Elevul Coroian Paul din clasa a VIII - a E a Școlii „Alexandru Vaida - Voievod” este născut în anul 1994. Practică sportul de performanță, respectiv haltere, la clubul sportiv municipal: categoria 62 kg din anul 1997. Este un elev armonios dezvoltat, având înălțimea de 1,69 și greutatea de 60 kg, este blond cu ochi albaștri. La școală are un comportament agreabil având mulți prieteni și prietene. Are tendințe sportive foarte bune și spre alte sporturi: fotbal, handbal, baschet etc., demonstrând calități metrice deosebite, la fel și o îndemânare de invidiat. Foarte activ când are de dus la îndeplinire o sarcină practică, dar își rezervă puțin timp pentru învățare, unde ar putea fi la înălțimea performanțelor lui sportive. Ambițios și tenace merge în fiecare zi la antrenamente, ceea ce l-ar putea propulsa în performanță pe o scară superioară.

Îndrumat de profesorul antrenor Voievod Vladimir, a obținut numeroase medalii și diplome. La concursuri organizate atât în țară cât și în străinătate dintre care: la stilul smuls totalizează 80 kg, la stil aruncat 100 kg în total cu 180 kg s-ar califica la Jocurile

Prof. Maria Nițescu

MINISTERUL TINERETULUI SI SPORTULUI
DIRECȚIA PENTRU SPORT A JUDEȚULUI CLUJ

Diploma

Se acordă CORDIAN PAUL
Locul II obținut la proba Haltere
Categoria 62kg în cadrul competiției Comp. Județeană
organizate la Cluj-Napoca
Data 27.III.2010 Director

ROMANIA
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT
DIRECȚIA PENTRU SPORT A JUDEȚULUI BISTRIȚA-NĂSĂUD
ASOCIAȚIA JUDEȚEANĂ DE HALTERE BISTRIȚA-NĂSĂUD

Diplomă

Se acorda sportivului: CORDIAN PAUL
care s-a clasat pe locul: II
in cadrul "Concursului judetean de selectie"
- copii - Cercurile olimpice - categoria 50
Director executiv,
Florian Constantin
BISTRITA 27.04.2009

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT
DIRECȚIA PENTRU SPORT A JUDEȚULUI CLUJ

Diplomă

Se acordă CORDIAN PAUL
Locul I obținut la proba HALTERE
Categoria 56 KG. în cadrul competiției CAMPIONAT
JUD. JUNIORI-F organizate la CLUJ-NAPOCA
Data 26.04.2009 Director

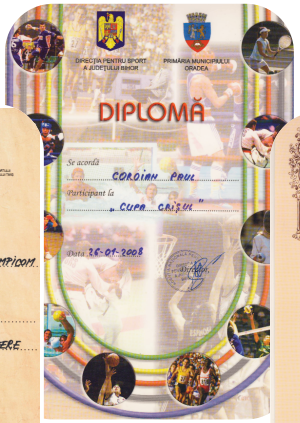

DIPLOMĂ

Consiliul Județean Timiș

Se acordă CORDIAN PAUL
locul II proba Total/ cat. 52
la competiția sportivă CUPA TIMIȘOARA HALTERE
data 13.12.2008
C.J. Timiș Președinte, Constantin Ostafciuc
D.S.J. Timiș Director executiv, Ioan Mihai Costa

DIPLOMA

Se acordă D-lui/D-nei
CORDIAN PAUL C.S.M. OLIMPICUM
locul I
la proba TOTAL
competiția CUPA TIMIȘOARA HALTERE
data 13.12.2008
C.J. Timiș Președinte, Constantin Ostafciuc
D.S.J. Timiș Director Coordonator, Adrian Diaconu

DIRECȚIA PENTRU SPORT A JUDEȚULUI BIHOR
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ORADEA

DIPLOMĂ

Se acordă CORDIAN PAUL
Participant la „CUPA CRIȘUL"
Data 26-04-2008

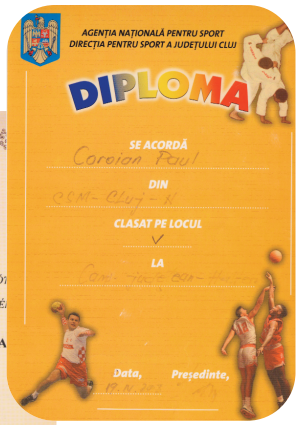

OKLEVÉL

SÚLYEMELŐ NEMZETKÖZI UTÁNPÓT
CSAPATVERSENY
NYÍREGYHÁZA VÁROS NAGYDÍJÁÉ

KOLOZSVÁR CSAPATA

HELYEZÉST ÉRT EL.

Nyíregyháza, 2008. november 8.
Glückmann Pál
elnök

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT
DIRECȚIA PENTRU SPORT A JUDEȚULUI CLUJ

DIPLOMA

SE ACORDĂ
Corcian Paul
DIN
CSM-Cluj-Napoca
CLASAT PE LOCUL
V
LA
Cupa Timișoara
Data, Președinte,

Relațiile dintre oameni

de Loșonți Andra

Omul este o ființă complicată înzestrată cu gândire, inteligentă și limbaj articulat,ceea ce ne face diferiți de animale.

Între oameni există diferite relații. Acestea pot fi scurte (o întâlnire nu durează mai mult de câteva minute), formale (între colegi), lungi (între membrii familiei) sau, uneori, pe viață (căsătoria), dar și multe altele.

Relațiile dintre părinți și copii sunt dificile, mai ales când copiii ajung la adolescență. În timp ce cresc, copiii înțeleg mai bine anumite situații și vor să fie independenți.

Cel mai grav este atunci când în relația părinte-copil lipsește comunicarea. Părinții sunt preocupații de carieră și de alte probleme, încât nu mai au timp să-și asculte și să-și înțeleagă propriii copii. Oricum, comunicarea deschisă și încrederea pot face ca această relație să fie una armonioasă.

Familia îți oferă acel sentiment al apartenenței, al siguranței și al dragostei.

Relațiile dintre prieteni sunt diferite. Prietenii se înțeleg bine și se ajută unii pe alții. Între prieteni sunt relații de înțelegere, afecțiune, încredere, acestea fiind doar câteva dintre ele. Între prieteni există adesea certuri. Dacă prietenii realizează că nu merită să-și piardă un prieten din cauza unor certurii, vor face eforturi pentru a se împăca. Există însă unii prieteni care se ceartă și rămân certați pe viață, iar când realizează că au greșit certându-se, nu mai au curaj să-și vorbească. Astfel se rup unele prietenii.

Mai există relațiile dintre bunici și nepoți și anume relația de respect, dragoste, afecțiune, înțelegere, susținere etc.

Între colegii de clasă există relații de colaborare, bunăvoință, intrajutoare, prietenie.

Între profesor și elev apare relația de respect, înțelegere, bunăvoință și cooperare. Câteodată, chiar și relația de afecțiune.

Nu toate relațiile dintre oameni sunt "pozitive" (dragoste, afecțiune, înțelegere, bunăvoință, cooperare). Există și relații "negative". Acestea se manifestă, de obicei, între dușmani. Acestea sunt relațiile de: egoism, nepăsare, lăcomie etc.

Acestea au fost doar câteva dintre relațiile ce apar între oameni în viață de zi cu zi. Deși, din când în când, ne confruntam cu problem, avem nevoie de afectiune, dragoste, sustinere,cooperare, intelegere, respect, modestie etc, de acea ar trebui sa învățăm să prețuim mai mult persoanele din jurul nostru.

ÎMBISERICIREA PERSOANEI UMANE (II):
BISERICA ŞI ŞTIINŢA SAU ŞTIINŢA BISERICII

de prof. Raza Emilian Ioan

Ştiinţa înaintează progresiv prin efortul de cercetare şi descoperire, atunci când uneşte raţiunea iluminată prin dragoste şi credinţă, cu posibilitatea manifestării practice şi competente, a celor descoperite prin revelaţie şi experienţe în relaţia simpatetică a povăţuirii duhovniceşti, între magistru şi discipol. Pe temeiul acesta, îşi clădeşte Biserica învăţăturile sale care se adresează omului, dându-i acestuia încredinţarea ca prin iubire şi credinţă, să poată înainta neîncetat în cunoaşterea lui Dumnezeu şi a creaţiei Sale. În lumina acestui adevăr, ştiința devine o treaptă importantă a cunoaşterii epistemiologice şi empirice, care îl poate aduce pe omul veşnic căutător în apropierea adevăratelor răspunsuri. Din acest punct de vedere, mintea omenească trebuie să-şi recunoască neputinţa şi să se lase călăuzită de lucrarea harului. Cercetând amănunţit tainele vieţii, omul de ştiinţă găseşte acelaşi răspuns pe care credinciosul simplu îl ştie de la bun început: ,,Dumnezeu există şi se descoperă neîncetat celor care Îl caută”.

Astăzi, omul contemporan, secularizat, cosmopolit şi globalizat, cu greu se poate smulge din determinismul legilor şi principiilor ce se impun pe măsură ce evoluează cunoaşterea umană. Creştinismul asumat cu adevărat eliberează omul de sub robia legalităţii sociale, propunând o credinţă într-un Dumnezeu veşnic, atemporal, transcendent lumii create din nimic, după chipul sau icoana lui Hristos, care a transfigurat în El omul (micro-cosmosul) şi cosmosul (macro-cosmosul).

În sens teologic, înţelegem că între ştiinţă şi religie există un raport simbolic, care pune cercetarea între elocvenţa unor legi imanente şi înălţimea transcedentală a descoperirii dumnezeieşti, cuprinsă în Scriptură şi Tradiţia Bisericii. Dacă la temelia ştiinţei, este aşezată pornirea umanităţii spre a se descoperi pe sine şi materialitatea în care se manifestă, tainele adevăratei cunoaşteri despre lume sunt revelate în referatul Sfintei Scripturi, care spune: ,,Ziua zilei spune cuvânt şi noaptea nopţii vestește ştiinţa" (Psalmul 18, 2).

Biserica mărturiseşte şi propovăduieşte că ,,numai la Dumnezeu sunt ascunse toate visteriile înţelepciunii şi ale cunoştiinţei" (Coloseni 2,3), nepreţuita comoară a cunoaşterii, iar cel care cercetează şi pune în valoare comoara aceasta este cărturarul înţelept: ,,De aceea orice cărturar cu învăţătură despre Împărăţia Cerurilor este asemenea unui om gospodar care scoate din vistieria sa noi şi vechi" (Matei 13, 52).

După învăţătura Bisericii, toate însuşirile spiritului omenesc, ce se pot manifesta în domeniul ştiinţific, toate facultăţile umane creatoare de cultură sunt inspirate şi călăuzite de puterea proniatoare a lui Dumnezeu. De aceea, omul trebuie să fie un nou Adam, după chipul Mântuitorului, având menirea de a fi colaboratorul şi continuatorul creaţiei. Măsura în care omul înţelege să colaboreze la creaţie dă sens şi finalitate operei sale.

Un vis de copil

de Loșonți Andra

Paul era un băiețel isteț, simpatic, dar uneori arogant.
Își iubea mult ursulețul de care nu se despărțise de la trei anișori. Acum avea zece ani, dar rămase mereu același băiețel cu visurile lui. Îi plăcea mult la școală, de aceea avea rezultate foarte bune. Paul adora să călătorească și să pătrundă în lumea magică a cărților .

Școala se sfârșise și Paul vroia să ajungă la țară, la bunica. Băiețelul era copleșit de pădurea din spatele casei bunicilor. Petrecea ore întregi în pădure explorând natura. Zilnic admiră frunzele, copacii, felul în care razele soarelui îi străluceau în față. Se ascunde prin măruntele tufișuri în care numai el putea să se pitească, și urmărea cum iepurașii țopăiau de ici-colo, cum căprioarele își învățau puiuții primii pași. Se întindeau pe iarba moale, neatinsă de om și ascultă cântecul fermecător al păsărelelor.

Dar în vacanța de toamnă, fermecată de ruginiul frunzelor a rătăcit mai multe decât obicei. Adormit de susurul lin al apei, a pătruns în lumea viselor. I se părea că o zână de o magnifică frumusețe s-a aplecat deasupra lui, șoptindu-i un glas divin:
-Spune, copil frumos, care ți-e dorința?Sunt aici să-ți îndeplinesc orice dorință.
Paul era uimit. Deabia putea vorbi.

-Ești atât de frumoasă! Îmi doresc ca vârsta aceasta minunată să dureze veșnic. Vreau să rămân mereu copil.
Zâmbindu-i zâna i-a spus:

-Vei rămâne veșnic un copil cu un suflet pur. În interior, vei fi un copil, pe care locurile lui dragi îl vor aștepta mereu.

Apoi zâna a dispărut, iar Paul plecă la cină. A crezut că a fost un vis, dar pe măsură ce se maturiza și-a dat seama că nu a fost așa.

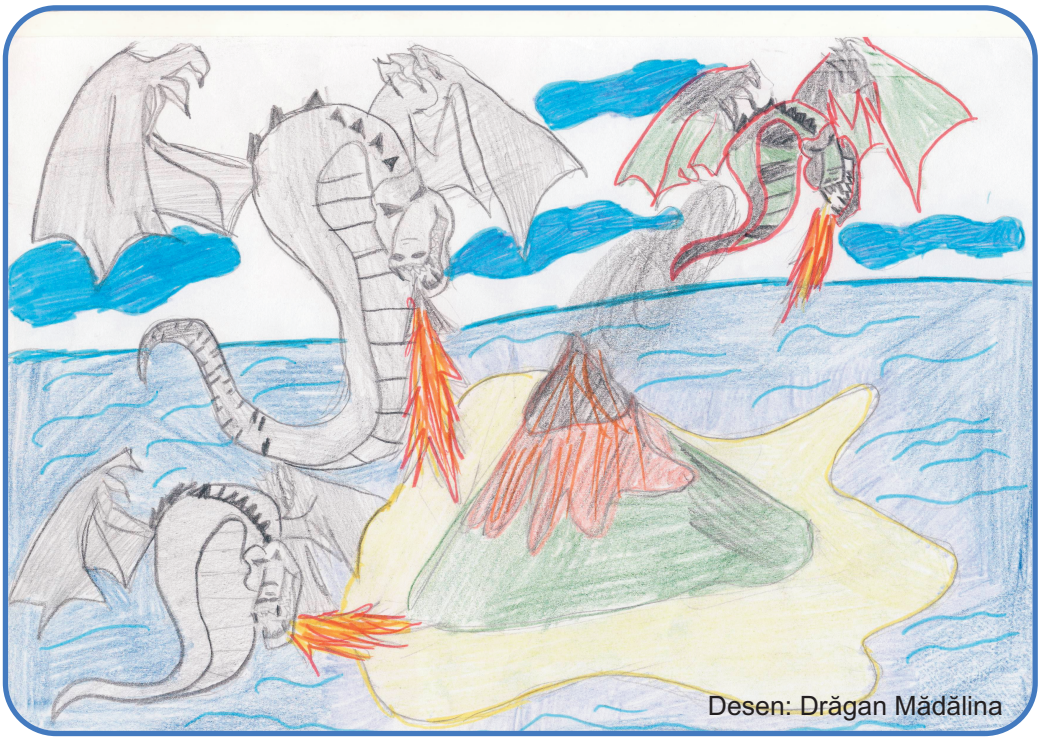
Insula mirifică

de Morar Denisa

Oceanul calm și azuriu strălucește ca o infinitate de nestemate, atins de săgețile de foc ale soarelui. Valurile calme se rostogolesc lent, într-un joc continuu, aproape fără sfârșit, până când ating plaja încinsă și aurie a unei insule. Nisipul aproape alb strălucește ca aurul pur, iar scoici de culoarea gresiei sunt împrăștiate pe țărm. Niște palmieri înalți se apleacă peste nisip, parcă privindu-și umbra și legănările frunzelor de un verde-crud. O junglă plină de mister se întinde după plaja fierbinte, ademenind cu răcoarea umbrelor falnicilor arbori. Flori cu arome îmbătătoare răsăreau la fiecare pas.

Jungla se oprea la mijlocul unui vulcan stins, a cărui siluetă bătrână, dar falnică, răsărea în centrul insulei, încadrat de trei munți, ce parcă îi erau fii. Prin munți se găseau pășuni alpine pline de mici flori roșii, mișcându-se ușor în adierea unei brize răcoroase, iar vârfurile lor înzăpezite și golașe în unele locuri, sclipesc ca și perlele. De cealaltă parte a insulei, în nord, se găsea o uriașă pădure, plină de arbori foioși, cu frunzele închise la culoare și cu râuri limpezi și cristaline susurând peste pietre netede și cenușii. Țărmul era stâncos și înalt, formând un liniștit golf în formă de semilună, cu o plajă mică lângă stâncile abrupte.

Fauna acestei insule era și ea foarte bogată. De la fluturi gingași și multicolori ce plutesc pe briză, cu aripile unduindu-se ușor, până la pantere negre ca noaptea, cu ochii strălucind de inteligență și pândind pe sub pleoapele lăsate. Maimuțe maronii se bălăngăneau vesele printre ramuri și liane în junglă, în timp ce lupi suri își ling rănile de vânătoare lângă un râu din pădure. Însă cele mai impresionante animale nu sunt nici păunii ce se plimbă prin poiene și luminișuri, nici lebede ce plutesc grațioase pe lacuri de safir. Cele mai impresionante animale sunt phoenicșii de foc, cu penele sângerii, cu ochii aurii ca și mierea și cu focul aprinzându-le penele din coadă și din capătul aripilor catifelate în timpul zborului lor grațios. Alte animale incredibile sunt cei trei dragoni, Roseea, frumusețea arzătoare, Icenick, Înțeleptul Gheții și Deathorino, Gardianul Întunericului.

Desen: Drăgan Mădălina

Dar valurile ce lovesc plaja acestei insule nu văd toate aceste minuni, iar ochiul omului încă nu a zărit acest peisaj de vis în niciunul din oceanele cu greu străbătute. Așa că insula rămâne tăinuită în mijlocul valurilor și șoaptelor brizei marine.

Miss și Mister Adolescența

de Verebeș Cristian Daniel

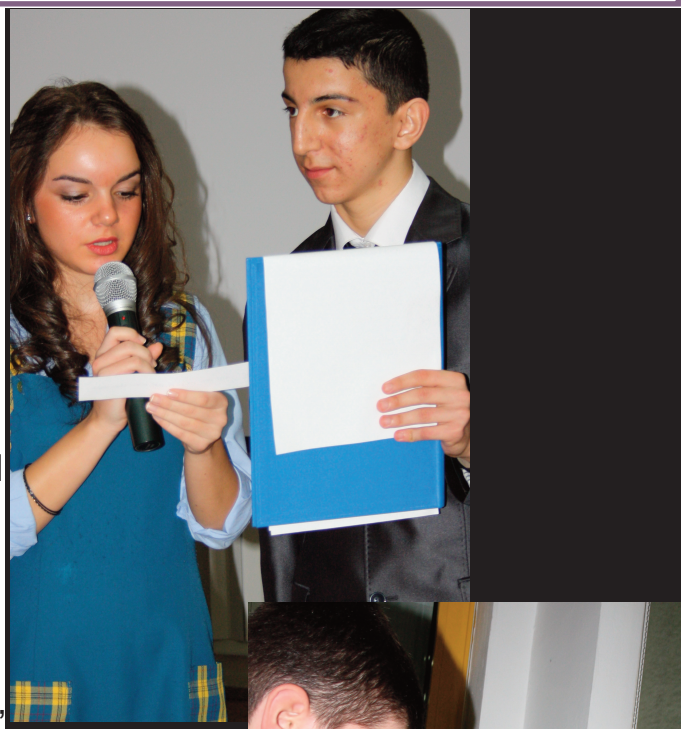

După cum bine știm cu toții, în luna ianuarie se desfășoară concursul Miss și Mister. Spun concurs, deoarece nu este o simplă "distracție", ci este o competiție foarte serioasă la care participă unul sau mai mulți concurenți din fiecare clasă. Elevii așteaptă cu o plăcerea deosebită competiția, deoarece este un prilej extraodinar de a se relaxa și de a-și pune ordine în gânduri. Concursul este cât se poate de serios, elevii fiind pregătiți cu câteva săptămâni înainte de către doamna profesoară de sport Liana Andrău, care îi "inițiază" în tainele dansului. În timpul concursului tensiunea și emoțiile ating cote uriașe pentru participanți, împărtășite și de asistență. Întrecerea se desfășoară pe nivele de clase, VII, respectiv VIII. Elevii prezintă în concurs vals, tango și dans liber, pentru fiecare dans primind câte o notă. Juriul este alcătuit din 3 cadre didactice și 2 elevi din clasele a VI-a, pentru imparțialitate. Pe lângă proba de dans, care probabil este cea mai solicitantă, talentul concurenților este pus la încercare atât la proba artisitică, cât și la auto-prezentare sau proba de cultură generală. La proba artistică elevii pot interpreta un fragment de teatru, pot recita o poezie sau pot opta pentru alte idei originale.

La proba de autoprezentare fiecare elev încearcă să se prezinte într-o postură cât mai “favorabilă”. Proba generală evidențiază cultura generală a fiecărui concurent din diverse domenii (chimie, matematică, limbi străine), dar nu numai. Țin să vă amintesc că fiecare probă se desfășoară foarte serios, aceste probe fiind menite să solicite la maximum cunoștințele elevilor. Între probe, participanții la ,, Serbarea Adolescenților” sunt invitați la dans. Prin concursul ,,Miss și Mister Adolescența” sperăm să creăm o tradiție în Școala “Alexandru Vaida-Voevod”, anul acesta fiind deja a doua ediție.

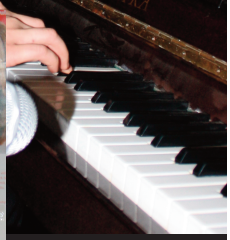
Pe lângă concursul propriu-zis, balul este și o distracție a elevilor care doresc să scape de stresul tezelor din decembrie, dar și o bună ocazie de a lega noi prietenii sau de a le consolida pe cele vechi. Balul atrage tot mai mulți simpatizanți, numărul perechilor fiind mai numeros ca la ediția precedentă, iar spectatorii și elevii implicați în activitate sunt în creștere.

Din orice punct ai privi “Balul Adolescenților” este o ocazie foarte bună de a scăpa de monotonie, de a te distra, de a-ți pune la încercare talentul și poate cel mai important de a socializa.

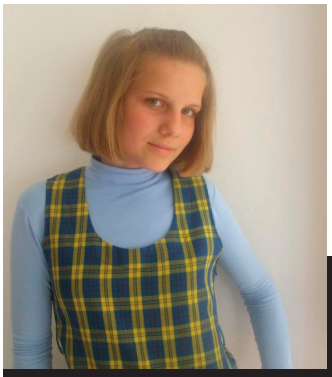

„Miss și Mister Adolescența”

de Loșonți Andra

,,Miss și Mister Adolescența” este un concurs de frumusețe. În acest concurs trebuie să-ți arăți frumusețea aparte și calitățile tale.

La acest concurs participă adolescenții școlii, respectiv clasele a VII-a și a VIII-a din școala noastră.

În anul școlar 2009-2010 m-am aflat pentru prima dată la acest concurs. Eu, Loșonți Andra din clasa a VI-a B, alături de Mureșan Bogdan din cls a VI-a B, d-na învățătoare Giurgiu Gabriela, prof. Țolea Călin, prof. Miholca Cristian, am format juriul acestui concurs. Emoțiile concurenților s-au simțit. Pentru a se decide câștigătorii, elevii au trebuit să treacă prin mai multe încercări. Prima probă a fost autoprezentarea, iar apoi proba de prezentare a uniformei, după care a urmat proba artistică, proba de prezentare a ținutei de seară, dans: tango, vals, proba de prezentare a ținutei sport, proba de dans liber.

A fost și o probă de cultură generală. La sfârșit, jurații au decis cui înmânează titlul de Miss Adolescență. Câștigătoare a fost Gheran Ioana din clasa a VII-a B și Mister Adolescență a devenit Lați Istvan din cls a VIII-a A. Ei au fost aleși în funcție de notele acordate de fiecare din membrii juriului.

Ca jurat vă spun că a fost o experiență frumoasă. Sper să mă regăsesc și la anul în acest concurs, dar nu ca membru al juriului, ci ca protagonistă a concursului.

THE ENGLISH PAGE

There are lots of times when we wonder "What would have happened if ……" And many times when we read a story we ask ourselves "Why did the character do this … or that….?" During the optional English class the students read the story of David Copperfield and they realized that this story, like most stories, was a chain of important events and choices of the characters. If any of these events had been different, the whole story would have changed. So they tried their hand at changing one of the events or the choices the characters made and they saw how the story changed. Here are some of their stories:

David's mother marries Mr. Murdstone. David and Mr. Murdstone like each other and they are very close to each other. David goes to a good school. David meets a lot of nice children there and they become friends. David and his family have to move from the house they live in because they did not pay the bills in time. David and his family move to London in a small but nice house. David's stepfather, Mr. Murdstone, falls sick because of the unhealthy working conditions. In the end he dies and David lives with his mother until he graduates elementary school. David goes to high school in London and falls in love with Sarah, his form master's daughter. David's mother meets and marries Mr. Johnson, a famous songwriter and David marries Sarah after he graduates high school. David becomes a great painter and Sarah becomes a lawyer. They have two children, Bryan and Jessica.

de Jurj Estera

de Ciovicescu Lucia

David's mother realized that Mr. Murdstone was a cruel man and refused to marry him. She took many jobs to keep David at school. David rewarded his mother's efforts by learning very well at school. David finished school with the best results. He earned his living working as a manager at the biggest company in England. He earned a lot of money and he bought himself a big house and a car. He had a colleague, but they were best friends. Slowly he fell in love with her and so did she. David married her. They had a wonderful wedding and they lived happily ever after.

David's mother marries Mr. Murdstone. David and Mr. Murdstone do not like each other. David goes to Salem School in London. David meets Steerforth and they become friends. David's mother dies and he must return home. Mr. Murdstone sends David to work to London. On the way he meets Mr. Mckenny, a rich businessman. John Mckenny lets David live with him and his daughter, Amy. David falls in love with Amy. He needs to become rich if he wants to marry her. He takes a job as a lawyer. David deals with a well known case. David wins the case and receives Mr. Mckenny's approval to marry Amy. He buys an engagement ring and proposes to her. She accepts. David reconciles with Mr. Murdstone and invites him to the wedding. Amy and David go on their honeymoon in Hawaii. After a year they have a baby called Suzanne.

de Fărcaș Cristina & Pintya Denisa

Campionatul de fotbal fete

de Gheran Ioana

În Școala "Alexandru Vaida-Voevod", în fiecare an s-au organizat campionate de fotbal la băieţi și bascket şi handbal la fete, pe nivel de clase. Anul 2010 a fost primul an în care a avut loc şi un campionat de fotbal pentru fete, organizat de Clubul Civic Avant-Garde. Toate am fost foarte încântate, deoarece era ceva nou pentru noi. Mai întâi, câte o reprezentantă din fiecare clasă trebuia să meargă în pauza mare la sala de sport, unde au avut loc tragerile la sorţ. Emoţiile au fost foarte mari. După ce s-au extras biletele, s-a stabilit cine cu cine va juca şi când va avea loc fiecare meci.

În următoarea zi, după ore, toate echipele s-au adunat afară, pregătite si încrezătoare. Fiecare echipă era gata să dea tot ce are mai bun pentru a câştiga. După mai multe meciuri, s-au jucat semifinalele și apoi finalele.

Se ştia de la început că nu pot fi toate echipele pe primul loc şi nu vor putea să câştige toate meciurile. Toate fetele au fost fericite la sfârşitul meciului, indiferent de rezultat, deoarece nu conta locul ocupat, ci era mai important faptul că ne-am distrat şi a fost ceva nou pentru noi, jucând un joc frumos, precum fotbalul.

THE CHILDREN'S ART GALLERY

CONCURS: *Scrieți numerele primelor 3 desene preferate, puneți-le într-un plic și predați-l colegelor voastre: Andra Loșonți -VI B sau Cătălina Lupșa- VIII B, până în data de 15 mai. Rezultatele concursului vor fi anunțate în data de 1 iunie de juriul stabilit.*

1

2

3

4

5

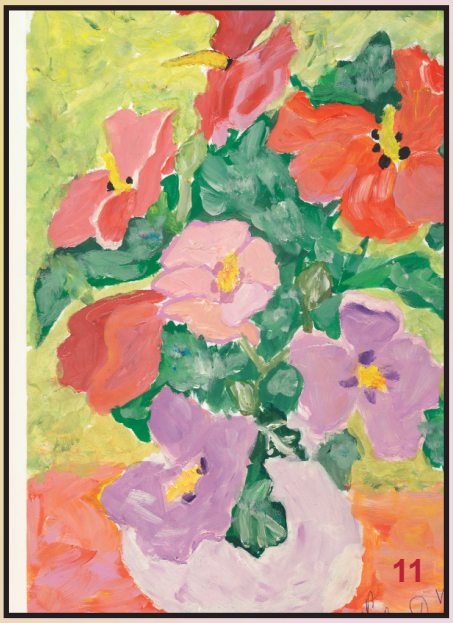

6

THE CHILDREN'S ART GALLERY

ȘCOALA ,,ALEXANDRU VAIDA-VOEVOD" CLUJ-NAPOCA

Fiind prin excelență o profesie socială, activitatea profesorului este întodeauna un joc la scenă deschisă. Spectacolul propriu-zis al lecției devine un joc interactiv, relativ nedeterminat,"Se câștigă sau se pierde în comun." În acest sens, este deosebit de importantă manifestarea motivației de dezvoltare a elevului prin accentuarea atracțiilor, prin implicarea lui în activități captivante.

Cum reușește acest lucru Școala "Alexandru Vaida-Voevod", una dintre cele mai moderne școli, care poartă numele unei personalități de seamă a istoriei românilor? Printr-o bază materială deosebit de bogată, în conformitate cu ritmul înalt al dezvoltării tehnice: 33 săli de clasă, bibliotecă, sală de lectură, sală de sport dotată cu echipament modern, laboratoare spațioase de: fizică, chimie, biologie, informatică, cabinete de istorie, psihologie, logopedie și un cabinet pentru activitatea de sprijin, cabinet medical și o sală multimedia.

Școala se mândrește cu importante premii ale elevilor la diferite concursuri, cu variate activități școlare și extrașcolare, cu implicarea în proiecte naționale și internaționale.

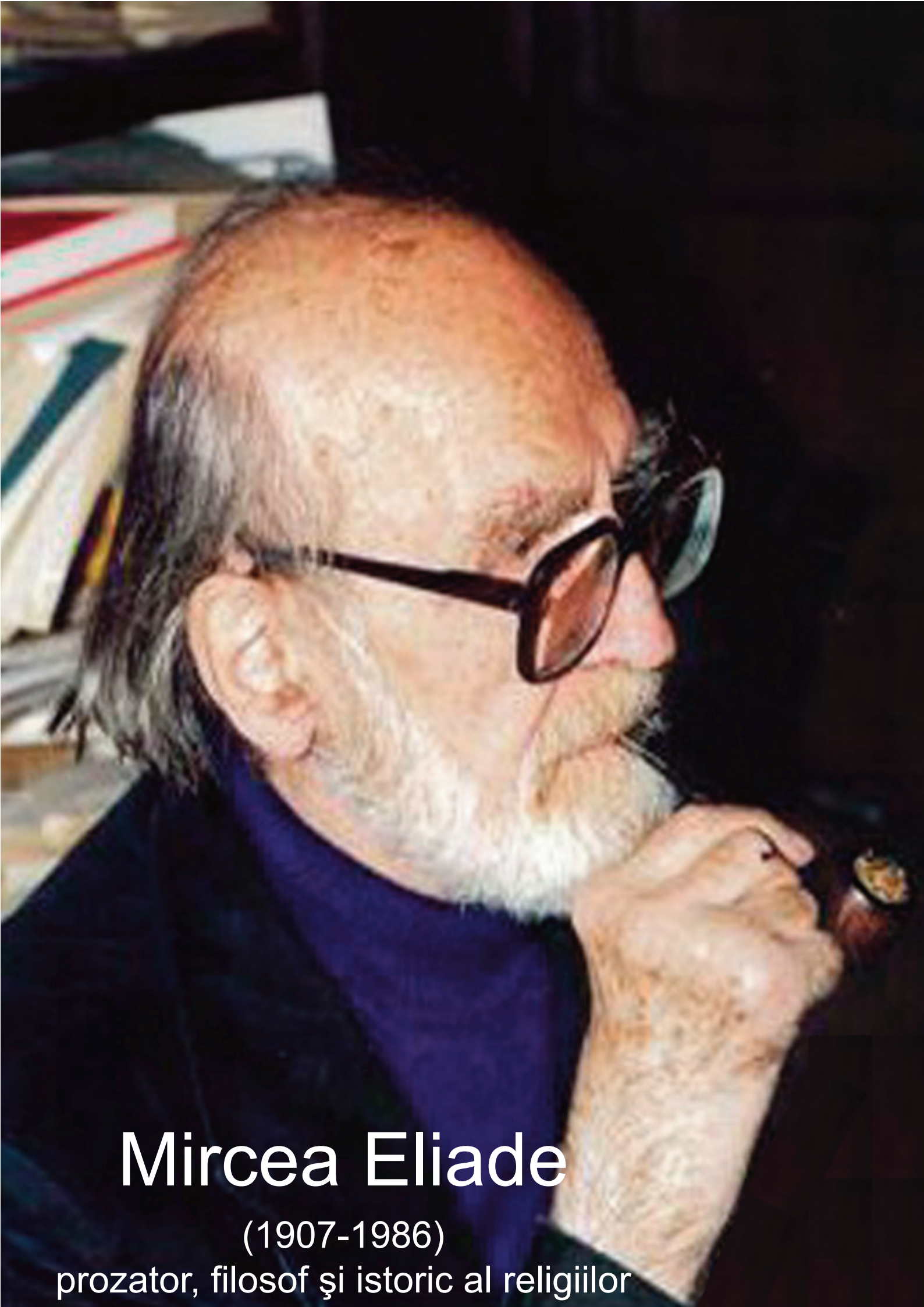
Întregul proces educativ se desfășoară într-un cadru instituțional plăcut, existând 55 de cadre didactice și 801 elevi.

Prof. Călina Pop

Mircea Eliade
(1907-1986)
prozator, filosof şi istoric al religiilor

http//vaidavoevod.scoli.edu.ro